

Hän

Hän
pieni vielä
tie
arvoituksena aukeaa
joka eteenpäin vie
on hänen
ei sinun
vakka
oma on vaivalla vallattu
tallattu uriksi asti
perheen
joka erheen hän muistoksi vie

vaatteet somat
ikiomat hänelle puot
ja aatteet punnittavaksi
ylle väreissä väikkyyvä silkki
ja karhea sarka
niin vahvistuu mieli arka
ja tutuksi tulee
värit elämän

omenankukan lehdellä
uneen vaaleanpunaiseen keinutat
laulua lorua
arkista touhua ilman torua
hän koria sylissään kantaa
omenat
yhdessä poimitaan puusta
sinulle ojentaa
hyvältä maistuu suusta
myös kauas puusta pudonneet
sadepilvien takaa
lauletaan aurinko esiin

korvapuustit
kierretty pienin käsin
lämmössä paistuu
yhdessä parhaalta maistuu

porkkanoita
ei pöydässä mikään voita
vitsoista tehdään luuta
ei muuta
vain
pihapolulta ennakkoluulot
lakaistaan tuuleen

kepit viehkaksi tulee
kun tuulee

ja tuisku joka suunnalta käy
vaikka ei näy
tietä
jossa voi vapaasti kaatua
nousta ja katua
hiipiä
kokeilla rajoja, hentoja siipiä
taka-alalla siellä
ei kenenkään tiellä
olet sinä
vielä

hän kuvaasi mukanaan kantaa
korvapuusteja porkkanoita
aikanaan
toisille auliisti antaa
kodin lämmön muistaa
se mukana kulkee
kun ovensa sulkee
vaikka siellä ei
sinua enää

Viehka = auraukseen liittyvä merkki tien varrella-

